

Het evangelie van het koninkrijk

Begin

Het evangelie van Markus opent met de volgende woorden:

“Begin van het evangelie van Jezus Christus, <[de] Zoon van God>; zoals geschreven staat in de profeet Jesaja: ‘Zie, Ik zend mijn bode voor U uit, die uw weg zal bereiden’; ‘Stem van een roepende in de woestijn: Bereidt de weg van [de] Heer, maakt Zijn paden recht’” (Mar. 1:1-3)

Het goede nieuws dat Markus doorgeeft houdt in dat de “Christus” (dat wil zeggen: de Gezalfde, de Messias) is gekomen (Mar. 1:1). Zijn naam is: “Jezus”, wat: “De HEERE (JHWH) redt” betekent. Hij is “de Zoon van God”, een titel die is ontleend aan Psalm 2. Volgens die psalm zou de HEERE tegen een Man die Hij tot koning had gezalfd eens zeggen: “U bent Mijn Zoon” (Psa. 2:7). Gods Zoon zou vanuit Sion gaan regeren over alle volken, tot aan de einden van de aarde (Psa. 2:6-8).

Israël werd op de komst van haar gezalfde Koning voorbereid door een bode, die voor Hem werd uitgezonden. Johannes de dooper was die bode (Mar. 1:4-8). Het optreden van Johannes was de vervulling van profetieën uit het Oude Testament (Mal. 3:1, Jes. 40:3). Het goede nieuws van Jezus, de Messias, de Zoon van God, begon toen Johannes in de woestijn ging prediken en als bode van God de weg bereidde voor de Koning. Vanaf dat moment werd het Koninkrijk van God verkondigd (Luk. 16:16).

De engel Gabriël “evangeliseerde” de priester Zacharias: Hij en zijn vrouw Elisabeth zouden ondanks hun hoge leeftijd een zoon krijgen. Het kind zou “Johannes” heten. Die naam betekent: “De HEERE is genadig geweest”. Johannes zou “de harten van de vaders doen terugkeren tot de kinderen, en de ongehoorzamen in de wijsheid van de rechtvaardigen”, want hij zou optreden “in de geest en de kracht van Elia” (Luk. 1:13-20). Zó zou hij voor de Heer [d.w.z. de Messias] “een toegerust volk bereiden” (Luk. 1:17).

Een engel (d.w.z. een bode, of boodschapper) “evangeliseerde” de herders in het veld bij Bethlehem, door hun te berichten dat de Messias was geboren (Luk. 2:10).

Johannes de dooper “evangeliseerde” de bevolking van Judéa (Luk. 3:18). Hij zei tegen hen dat de Messias spoedig zou komen en het volk Israël zou “dopen met heilige geest en met vuur” (Mar. 1:7-8, Luk. 3:17).

In de verslagen van Mattheüs, Markus en Lukas wordt op zeven plaatsen verteld, welke “goede boodschap” werd verkondigd door de Here Jezus en Zijn discipelen:

*“Maar nadat Johannes was overgeleverd, kwam Jezus naar Galiléa en predikte het **evangelie** <van het koninkrijk> van God en zei: De tijd is vervuld en het koninkrijk van God is nabij gekomen; bekeert u en geloof in het **evangelie**” (Mar. 1:14-15)*

*“En Hij trok in heel Galiléa rond, leerde in hun synagogen, predikte het **evangelie** van het koninkrijk en genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk” (Matth. 4:23)*

*“En Jezus trok alle steden en dorpen rond, leerde in hun synagogen, predikte het **evangelie** van het koninkrijk en genas elke ziekte en elke kwaal” (Matth. 9:35)*

*“Gaat heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden kunnen weer zien en kreupelen lopen, melaatsen worden gereinigd en doven horen, doden worden opgewekt en aan armen wordt **het evangelie verkondigd**; en gelukkig is hij die over Mij niet ten val komt!” (Matth. 11:4-6)*

*“...Hij [d.i. Jezus] kwam in Nazareth waar Hij was opgevoed en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge en stond op om te lezen. En [het] boek van de profeet Jesaja werd hem gegeven; en toen Hij het boek had ontrold, vond Hij de plaats waar geschreven stond: ‘[De] Geest van [de] Heer is op Mij, doordat Hij Mij heeft gezalfd om aan armen **het evangelie te verkondigen**; Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te prediken en aan blinden [het] gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijlating, om te prediken [het] aangename jaar van [de] Heer’. En nadat Hij het boek had opgerold en aan de dienaar teruggegeven, ging Hij zitten, en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem gericht. Hij nu begon tot hen te zeggen: Heden is dit Schriftwoord in uw oren vervuld” (Luk. 4:16-21)*

*“Hij [d.i. Jezus] zei echter tot hen [d.z. de menigten]: Ook aan de andere steden moet Ik **het evangelie** van het koninkrijk van God **verkondigen**, want daartoe ben Ik uitgezonden” (Luk. 4:43)*

*“Zij nu [d.z. de apostelen] vertrokken en trokken de dorpen door, terwijl zij overal **het evangelie verkondigden** en genezingen verrichtten” (Luk. 9:6)*

De Here en de apostelen die door Hem werden uitgezonden predikten “het evangelie van het koninkrijk” (Matth. 4:23, 9:35; Luk. 4:43). Dat “evangelie van God” (Matth. 1:14) hield in, dat het tijdperk dat er volgens de profeten zou verlopen tot aan de verschijning van de Messias, was verstreken en het “koninkrijk van God” nabij was gekomen (Mar. 1:15). Zó nabij dat je de toekomstige heerser van dat rijk kon aanraken

en je door Hem van elke ziekte kon laten genezen! (Matth. 9:35). Zowel de voorloper van de Messias, Johannes de dooper, als de Messias en Zijn discipelen, zeiden tegen de mensen: "Het Koninkrijk der hemelen is nabij!" (Matth. 3:2, 4:17, 10:7).

Door "het goede nieuws van het koninkrijk" te laten rondbazuinen maakte de Here bekend, hoe de volgende fase van de wereldgeschiedenis eruit zal zien. Aan het wereldgebeuren zoals wij dat kennen, een tijdvak waarin spotters "naar hun eigen begeerten wandelen" (2 Petr. 3:3, Judas:18), "goddeloze mensen" geweld plegen (2 Petr. 3:7) en de mensheid door allerlei ziekten wordt getroffen, zal eens een eind komen. Er zal een moment aanbreken waarop de Messias (Psa. 2:6-8, Dan. 7:13-14), samen met "de heiligen van de Allerhoogste" (Dan. 7:17-18) of "het volk van de heiligen van de Allerhoogste" (Dan. 7:21-22,25-27) zal gaan regeren. "De HEERE zal Koning worden over heel de aarde. Op die dag zal de HEERE de Enige zijn en Zijn Naam de enige" (Zach. 14:9). Dat "koninkrijk van God" zal tijdens de hele toekomstige "eeuw" (Gr. *aioon*, d.w.z. eon of wereldtijdperk) en zelfs tijdens de daaropvolgende "eeuw der eeuwen" blijven bestaan (Dan. 2:44, 7:13-14, 17-18, 25-27; vgl. Matth. 6:13). Het bestuur van de Messias is een "heerschappij die niet zal vergaan" en "een onverderfelijk koningschap".

Niet macht en geweld, list en bedrog, uitbuiting en onderdrukking hebben de toekomst, maar gehoorzaamheid aan Gods geopenbaarde wil. Daarom zei de Heer tegen de mensen die naar Hem kwamen luisteren: "**Bekeert u** en geloof het evangelie" (Mar. 1:15). Kom tot ander inzicht, besef dat het rijk van God komt en stem je denken en handelen daarop af (Matth. 6:33, vgl. Mar. 8:35). Geloof God op Zijn woord en ga Hem gehoorzamen.

De komst van het rijk is goed nieuws voor de "armen" (Matth. 5:3, Jak. 2:5) en voor mensen die "vervolgd worden om wille van de gerechtigheid" (Matth. 5:10), maar slecht nieuws voor mensen die zich schuldig maken aan uitbuiting, vervolging en geweld, want zodra het rijk van God gevestigd wordt, is het met hun praktijken afgelopen (Matth. 7:21). Wie zich niet bekeert maar volhardt in het kwaad, zal dan omkomen.

Uit de profetie van Jesaja die door de Heer in de synagoge van Nazareth werd voorgelezen (Jes. 61:1-2, Luk. 4:18-19), blijkt dat de toekomstige heerschappij van God voor de mensheid heilzaam zal zijn. Gevangenen zullen worden losgelaten, blinden zullen zien, mensen die psychisch of lichamelijk zijn beschadigd zullen zich vrij kunnen bewegen. Om te bewijzen dat er zo'n toekomst in het verschiet ligt, verrichtten zowel de Heer als Zijn discipelen wondertekenen. Ze "genazen elke ziekte en elke kwaal onder het volk" (Matth. 4:23, 9:35; Luk. 9:6). Blinden konden weer zien en kreupelen liepen, melaatsen werden gereinigd en doven hoorden. Zelfs doden werden opgewekt

(Matth. 11:5-6). Door “tekenen en wonderen, allerlei krachten en uitdelingen van heilige Geest” bevestigde God de prediking van de Heer en van Zijn apostelen (Hebr. 2:3-4). Als zij “het goede nieuws van het koninkrijk” verkondigden, werden “de krachten van de toekomstige eeuw” zichtbaar (Hebr. 6:5).

Uitstel

Op zekere dag gaf de Heer een toelichting bij de boodschap, dat “het koninkrijk van God nabij was gekomen” (Mar. 1:15). Tegen farizeeën die Hem vijandig gezind waren, zei Hij:

*“Als Ik... door [de] Geest van God de demonen uitdrijf, **dan** is het koninkrijk van God tot u gekomen”* (Matth. 12:28).

Lukas heeft deze uitspraak anders weergegeven, in zijn verslag staat:

*“Als Ik... door [de] vinger van God de demonen uitdrijf, **dan** is het koninkrijk van God tot u gekomen”* (Luk. 11:20)

Door dit te zeggen keerde de Heer zich tegen een leugen van de leiders van Israël. Die konden niet ontkennen dat Hij stommen deed spreken (Matth. 9:32-34, 12:22; Luk. 11:14) en blinden deed zien (Matth. 12:22), maar over zulke wonderen merkten ze smalend op:

“Door Beëlzebul, de overste van de demonen, drijft Hij de demonen uit” (Luk. 11:15, vgl. Matth. 9:34, 12:24; Mar. 3:22).

Hun commentaar kwam op het volgende neer: “Ongeletterde mensen denken dat deze rabbi de Zoon van David is: de Messias die in de Tenach is aangekondigd, maar wij, Schriftgeleerden, zien in dat Hij een valse profeet is die wonderen doet omdat Hij wordt geholpen door de duivel”.

De Heer beantwoordde deze aantijging door aan te tonen, dat de bewering absurd was. Als demonen werden uitgedreven door Beëlzebul, zou de “overste van de demonen” zich tegen zijn eigen handlangers hebben gekeerd. Het rijk van satan zou dan “tegen zichzelf verdeeld” zijn, en vanzelf in elkaar storten (Matth. 12:25-26; Mar. 3:23-26; Luk. 11:17-18).

Dit antwoord van de Heer geeft belangrijke achtergrondinformatie:

1. Demonen beïnvloeden het menselijk denken en handelen. Zolang het koninkrijk van God nog niet is gekomen, is de wereld in de greep van de satan

(vgl. Matth. 4:8-9). Paulus (2 Kor. 4:4; Efe. 2:2-3, 6:12; 1 Tim. 4:1-2), Petrus (1 Petr. 5:8) en Johannes (1 Joh. 5:18-19; Openb. 12:9) hadden dezelfde kijk op het wereldgebeuren.

2. Wanneer er demonen worden uitgedreven, is het rijk van God gekomen (Matth. 12:28, Luk. 11:20; vgl. Openb. 12:10).
3. Demonen kunnen alleen maar worden uitgedreven door de "vinger" (Luk. 11:20) of "geest" van God (Matth. 12:28), de "kracht van de Allerhoogste" (Luk. 1:35; vgl. Matth. 12:29, Mar. 3:27, Luk. 11:22). De uitdrukking "vinger van God" is ontleend aan de Thora. Magiërs waren in staat om met hun bezweringen wonderlijke dingen tot stand te brengen, maar de zwaarste plagen van Egypte konden ze niet nabootsen, daarin werd "de vinger van God" zichtbaar. "Dit is de vinger van God" betekent: "Dit gaat de vermogens van de mens te boven!" (Exod. 8:19).

Door de wonderen van de Here Jezus toe te schrijven aan de macht van de duivel, lasterden de farizeeën de Heilige Geest (Matth. 12:31-32) en ontptopten zich als "een boos en overspelig geslacht" (Matth. 12:39). Die zonde zou hun niet worden vergeven, noch in de tegenwoordige noch in de toekomstige eeuw (Matth. 12:32, Mar. 3:28-29, Luk. 12:10). Wie willens en wetens het goede kwaad noemt, uit jaloezie en om zijn eigen positie te handhaven, is een aartzondaar, hoe godsdienstig hij ook mag zijn.

Vanwege de houding van Israëls leiders sprak de Here Jezus een angstaanjagende profetie uit. Hij zei:

*"Wanneer nu de onreine geest van de mens is uitgegaan, gaat hij door dorre plaatsen, op zoek naar rust, en vindt die niet. Dan zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis waar ik ben uitgegaan. En als hij komt, vindt hij het leegstaan, geveegd en geordend. Dan gaat hij heen en neemt zeven andere geesten met zich mee, bozer dan hijzelf, en zij komen binnen en wonen daar; en **het laatste van die mens wordt erger dan het eerste. Zo zal het ook zijn met dit boos geslacht**"* (Matth. 12:43-45, Luk. 11:24-26).

Blijkbaar kon het koninkrijk van God tot mensen komen – zodat er demonen bij hen werden uitgeworpen – maar het rijk van God kon ook weer van hen wijken wanneer ze "boos en overspelig" bleven, dat wil zeggen: zich niet bekeerden van hun boze werken en zich niet onderwierpen aan de Almachtige. Volgens de Here Jezus zou dat lot Zijn tijdgenoten treffen. Uiteindelijk zouden ze nog veel sterker in de greep van de boze raken dan ze voor het uitwerpen van hun onreine geest waren geweest (vgl. 1 Petr. 2:20).

Bij een latere gelegenheid herhaalde de Here Zijn beangstigende profetie. Vanwege de haat en de moordlust van de overpriesters en de farizeeën zei Hij tegen hen:

*“Daarom zeg Ik u, dat **het koninkrijk van God van u zal worden weggenomen en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan opbrengt**” (Matth. 21:43)*

Onder “een volk dat de vruchten ervan opbrengt” wordt dikwijls verstaan: het lichaam van Christus, dat in de afgelopen tweeduizend jaar is verzameld uit alle volken. Maar dat was waarschijnlijk niet de bedoeling van de Here. Met “een volk dat de vruchten ervan opbrengt” wees Hij op het gereinigde Israël bij de voleinding van de eeuw, waarvan de profeten hebben gesproken.

Uit de brief aan de Hebreëen blijkt, dat er na enkele tientallen jaren aan de manifestaties van de “krachten van de toekomstige eeuw” een einde is gekomen – nog tijdens het leven van de apostelen. Het koninkrijk van God was toen “weggenomen”. Bevrijdende genezingswonderen deden zich niet langer voor. De Hebreëenschrijver sprak over wonderen in de verleden tijd (Hebr. 2:4). In plaats van heil verwachtte hij verwerping, vervloeking en verbranding voor Judea en Jeruzalem (Hebr. 6:4-8).

Maar het koninkrijk van God werd niet *definitief* weggenomen, want “de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk” (Rom. 11:29). Uit de woorden van de Heiland blijkt, dat het rijk eens opnieuw “nabij” zal zijn.

Nog altijd verkondigd

Het koninkrijk van God is de kern van elk goed nieuws in de Bijbel. Ook nú mogen gelovigen aan buitenstaanders bekend maken, dat de Schepper het werk van Zijn handen niet zal laten varen (Psalm 124:8, 138:8). De geschiedenis zal niet uitlopen op de totale verwoesting van de aarde, integendeel: na ontzaglijke oordelen die zullen plaatsvinden bij het naderen van de “dag van de Heer” zal er een nieuw wereldtijdperk aanbreken. De “zonen van God” zullen openbaar worden (vgl. Luk. 19:11, Matth. 19:28, Rom. 8:19). De Messias zal met die “zonen” over de schepping gaan regeren en zowel in de hemelen als op de aarde gerechtigheid doen wonen. Wie dat goede nieuws gelooft, mag bidden: “Uw koninkrijk kome” (Matth. 6:10).

De apostel Paulus bezocht in de stad Efeze de synagoge, waar hij “vrijmoedig drie maanden lang sprak en betoogde en [de mensen] overreedde *betreffende* <de dingen van> **het koninkrijk van God**” (Hand. 19:8). Hij reisde door de hele provincie Asia “om **het koninkrijk** te prediken” (Hand. 20:25). Toen hij in Rome gevangenzat, legde hij aan volksgenoten die hem bezochten “**het koninkrijk van God** uit”, terwijl hij hen “trachtte te overtuigen aangaande Jezus, zowel uit de wet van Mozes als uit de profeten” (Hand. 28:23). Toen het heil naar de volken was gezonden omdat Israël Gods boodschap

definitief had verworpen, predikte de apostel nog steeds: “**het koninkrijk van God** en leerde aangaande de Heer Jezus Christus met alle vrijmoedigheid” (Hand. 28:28-29).

In zijn correspondentie met de gemeenten sprak Paulus over **het koninkrijk van de Messias en van God**. Hij deed dat niet alleen in zijn vroege brieven (Rom. 14:17; 1 Kor. 4:20, 6:9-10, 15:24, 15:50; Gal. 5:21; 1 Thess. 2:12; 2 Thess. 1:5), maar ook in de “gevangenisbrieven” die aan het eind van zijn leven tot stand kwamen (Efe. 5:5; Kol. 1:13, 4:11; 2 Tim. 4:1, 4:18). Hij noemde Aristarchus, Markus en Justus “zijn **medearbeiders voor het koninkrijk van God**” (Kol. 4:11). Hij waarschuwde zowel in zijn vroege brieven als in de gevangenisbrieven voor een levensstijl die kan verhinderen dat iemand **het koninkrijk van God beërft** (1 Kor. 6:9-10, Gal. 5:19-21, Efe. 5:5-6). Alleen wie zich bekeert en door de naam van de Heer Jezus en de Geest van God van kwade praktijken is gereinigd, kan het rijk van God binnengaan.

Het toekomstige koninkrijk bleef een essentieel onderdeel van de verkondiging van Paulus tot aan zijn dood, hoewel de apostel nieuwe en aanvullende openbaringen ontving, die de verharding van Israël (Rom. 11:25-29) en de vorming en roeping van het lichaam van Christus betroffen. Omdat hij die openbaringen ontving, werd Paulus geroepen om “het woord van God te voleindigen”, d.w.z. dit te voltooien (Efe. 3:1-13, Kol. 1:24-29).

Toen er nog wonderen in Israël plaatsvonden, konden de leiders van het volk dat niet ontkennen. De plotselinge genezing van een verlamde man bij de ingang van de tempel, na een enkel machtswoord van Petrus (Hand. 3:6), veroorzaakte bij hen ontsteltenis: “Wat moeten wij met deze mensen doen? Want dat er inderdaad **een onmiskenbaar teken** door hen is gebeurd, is openbaar aan allen die in Jeruzalem wonen en **wij kunnen het niet loochenen**” (Hand. 4:16). De tegenstanders van het “goede nieuws” konden destijds maar twee dingen doen: (1) Beweren, dat de wonderen tot stand kwamen door de kracht van de satan (Matth. 9:34, 12:24; Mar. 3:22; Luk. 11:15), en (2) Verbieden om op grond van zulke tekenen te verkondigen dat Jezus de Messias is (Hand. 4:17-18, 5:28).

Toen de wonderen na verloop van tijd ophielden, kregen spotters de wind in de zeilen. De apostel Petrus had deze ontwikkeling voorzeggd (2 Petr. 3:3). Judas, de halfbroer van Jezus, zag hoe de voorzegging van Petrus werd vervuld en beschreef de spot van zijn tijdgenoten in een latere brief (Judas:4,17-19). Spotters loochenden dat Jezus de Messias is (Judas:4). Ze zeiden: “Waar is de belofte van Zijn komst? Want sinds de vaders zijn ontslapen, blijft alles zó als van het begin van de schepping” (2 Petr. 3:4). Wat ze zeiden, kwam op het volgende neer: “Het rijk van God is niet gekomen. Alles is zo gebleven als het altijd is geweest. De tekenen die Jezus van Nazareth verrichtte waren leugenachtig en bedrieglijk. Hij was niet de Messias, en Hij is niet onze Heer”.

Wanneer het koninkrijk van God is weggenomen, is het niet langer “nabij”. Wie tekenen zoekt en alleen wil geloven wat zijn ogen zien, zal dan ontkennen dat Jezus de Messias is en het evangelie loslaten dat in het Nieuwe Testament is opgetekend (Mar. 1:1).

Eens opnieuw nabij

Uit een toespraak die de Here Jezus kort voor Zijn kruisiging tegen Zijn discipelen heeft gehouden, blijkt dat het “goede nieuws van het koninkrijk” aan het einde van de tegenwoordige boze eeuw alle volken zal hebben bereikt. Die eeuw zal dan worden afgesloten en het rijk zal zich dan openbaren:

“En dit evangelie van het koninkrijk zal over het hele aardrijk worden gepredikt tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde komen” (Matth. 24:14, Mar. 13:10).

Met “dit evangelie van het koninkrijk” bedoelde de Here, gezien het tekstverband: het goede nieuws dat het koninkrijk der hemelen eens komt, en dat wie “volhardt tot het einde” door het woord van God vast te houden, zal worden gered (Matth. 24:13). Wie ondanks vervolging Gods heilsboodschap is blijven geloven (Mar. 13:10) en zich niet door valse profeten en door wetteloosheid heeft laten meeslepen (Matth. 24:11-12), zal het rijk van God mogen binnengaan.

Nadat Hij was opgestaan uit de doden, benadrukte de Heiland opnieuw dat het evangelie van het koninkrijk in de hele wereld verkondigd zou worden, tot aan de “voleinding van de eeuw”:

“En Hij zei tot hen: Gaat heen in de hele wereld en predikt het evangelie aan de hele schepping” (Mar. 16:15). *“En Jezus kwam naar hen toe en sprak tot hen de woorden: Mij is gegeven alle macht in hemel en op <de> aarde. Gaat dan heen, maakt alle volken tot discipelen, hen dopend tot de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en hen lerend te bewaren alles wat Ik u heb geboden. En zie, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de eeuw”* (Matth. 28:18-20)

Toen de Heer kort voor Zijn begrafenis, in het huis van Simon de melaatse in Bethanië, werd gezalfd (een vrouw goot de inhoud van een albasten fles met kostbare nardusolie over Zijn hoofd uit), had Hij al opgemerkt dat het evangelie in de hele wereld gepredikt zou worden:

“Voorwaar, Ik zeg u: overal waar dit evangelie wordt gepredikt in de hele wereld, zal ook van wat deze heeft gedaan, gesproken worden tot haar gedachtenis” (Matth. 26:13, Mar. 14:9)

Uit het verslag van Johannes blijkt, dat de vrouw in kwestie Maria, de zuster van Lazarus, was. Volgens het verslag van Johannes (Joh. 12:1-8) werden Jezus' **voeten** gezalfd, maar volgens de verslagen van Mattheüs en Markus werd de olie op Zijn **hoofd** uitgegoten (Matth. 26:6-13, Mar. 14:3-9). Hoofd en voeten kunnen natuurlijk beide zijn gezalfd.

Joden hadden de gewoonte om een lichaam te "zalven" of "balsemen" voor de begrafenis (Joh. 19:40). Die handeling beeldde uit, dat Gods Geest de gestorvene zou opwekken en doen opstaan uit het graf (vgl. Hand. 24:15). Joodse begraafplaatsen dragen dikwijls het opschrift: "*Beit hachaim*", d.w.z. "huis van het leven", want de gestorvenen die er rusten zullen eens herleven. De Messias moest lijden en sterven en op de derde dag worden opgewekt (Matth. 16:21, Mar. 8:31, Luk.9:22, 17:25; Hand. 17:3). Door dood en opstanding zou Hij in Zijn heerlijkheid binnengaan (Luk. 24:26; vgl. Hand. 2:22-36, 3:13-15, 5:30-31). Omdat Hij bereid was om te lijden en te sterven, werd Hij de Heer van doden en levenden (Rom. 14:9), en ontving de macht om gestorvenen in Zijn onvergankelijk leven te laten delen (Hebr. 2:10-15; Openb. 1:18). In de toekomstige eeuw zullen wie naar Zijn komst hebben uitgezien "eeuwig leven" ontvangen (Mar. 10:29).

Samenvatting

1. In het Nieuwe Testament wordt Jezus, onze Heer, geïntroduceerd als "de Messias, de Zoon van David, de Zoon van Abraham" (Matth. 1:1) en de "Zoon van God" genoemd (Mar. 1:1, Joh. 19:31, vgl. Psa.2). De Messias is de door God aangestelde Koning. Hij is door God bestemd om over de aarde te gaan regeren (Psa. 2:7-8). Niet alleen in geestelijk maar ook in *politiek* opzicht, want Zijn rijk zal alle wereldrijken vernietigen en hun grootheid en glorie zal aan Zijn rijk worden gegeven (Dan. 2:44, 7:27).

2. Johannes de dooper, de Heer en Zijn discipelen brachten aan Israël "het goede nieuws van het koninkrijk" (Matth. 4:23, 9:35, 24:14; Mar. 1:14-15, Luk. 4:43, 8:1; Hand. 8:12). Ze zagen uit naar een radicale omwenteling van het wereldbestuur. Het huidige bestuur zal worden vervangen door een wereldomspannend rijk van vrede en gerechtigheid, met de Messias als Koning, Jeruzalem als hoofdstad en het land Israël als politiek en godsdienstig centrum (Psa. 2:6,8; Psa. 110:2-3; Jes. 2:2-4, 56:6-7, 66:22-24; Micha 4:1-4, Zach. 14:16-19). Dat Koninkrijk van God is de oplossing voor alle wereldproblemen. De nabijheid, of komst van het rijk is "goed nieuws".

3. De omwenteling die zal plaatsvinden wanneer het rijk van God verschijnt betreft niet alleen menselijke machthebbers in de zichtbare wereld, maar ook geestelijke machten in de onzichtbare wereld. In het wereldtijdperk waarin wij leven wordt het denken en

handelen van mensen beïnvloed door kwade krachten in de “hemelse gewesten”, die de mensheid misleiden (Efe. 6:10-12). Als het rijk van God verschijnt, worden de demonen uitgedreven (Matth. 12:28, Luk. 11:20). Zij en hun baas, de satan, zullen de volken dan niet langer kunnen misleiden (Openb. 20:1-3).

4. In twistgesprekken met de Farizeeën kondigde de Heer aan, dat het koninkrijk van God van de leiders van Israël zou worden weggenomen (Matth. 21:43). Dat oordeel zou hen treffen, omdat ze willens en wetens het goede kwaad hadden genoemd en wonderen van genezing en bevrijding hadden toegeschreven aan de macht van de duivel (Matth. 12:24, Luk. 11:15). Hoewel ze bevrijding van demonen hadden mogen ervaren, zouden ze uiteindelijk nog méér in de greep van die machten geraken dan ze aanvankelijk waren geweest (Matth. 12:43-45, Luk. 11:24-26).

5. Het oordeel dat de Here Jezus aankondigde is binnen enkele jaren over Israël gekomen. De manifestaties van de “krachten van de toekomstige eeuw” hielden op (vgl. Hebr. 2:4). In het jaar 70 werd de stad Jeruzalem verwoest en ging het gewest Judea ten onder (vgl. Hebr. 6:4-8).

6. Het rijk is echter niet *voorgoed* weggenomen. Want “de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk” (Rom. 11:29). En de Here Jezus heeft tegen Zijn discipelen gezegd, dat de boodschap van het komende rijk zal worden verkondigd in de hele wereld, tot aan de voleinding van de eeuw (Gr. *aioon*, d.w.z. eon, of wereldtijdperk). Dan zal het rijk komen (Matth. 24:14, Mar. 13:10).

7. Omdat de Heiland bereid was om de weg van sterven en opstanding te gaan werd Hij de Heer van doden en levenden (Rom. 14:9). Hij kwam in het bezit van “de sleutels van dood en dodenrijk” (Openb. 1:18). Hij ontving de macht om de gestorven heiligen (zoals Israëls aartsvaders, richters en profeten) op te wekken en alle gestorven gelovigen in Zijn toekomstige heerschappij te laten delen.

* * * * *